

mindenkorra szükséges tudomásulvétele tettekre sarkallhat, és igényeinket, elvárásainkat a realitások talajához kötheti.

A kötet fejezetenként tárgyalja a gazdasági szerkezet, az ásványi anyagok termelése és felhasználása, az élelmiszer-termelés és -fogyasztás, a ruházkodás, lakás, és kommunális szolgáltatások, a közlekedés és szállítás, az egészségügyi szolgáltatás, a kultúra, közművelődés és a költségvetés témaköröket. Sok, de jól áttekinthető és felettébb érdekes a statisztikai anyag. Számok jelzik múltunkat, jelenünket, terveinket és perspektíváinkat, összevetve a nemzetközi mutatókkal. (Helyünk és kilátásaink a világgazdaságban.) Az összeállítás a közgazdasági ismeretterjesztés iskolapéldája lehetne, mentes egyes füzetek vulgáris, lapos szürkeségétől, szájbarágósságától éppúgy, mint az általában egyébként magas színvonalú szakmai irodalom elvont, csak a beavatottaknak szóló szakszövegétől. Pártmunkások, propagandisták megkülönböztetett figyelmébe ajánljuk.

(Kossuth, 1977)

ÉVFORDULÓK

Tizenöt éves a Barátság I. kőolajvezeték

Öt szocialista ország – Csehszlovákia, Lengyelország, Magyarország, az NDK és a Szovjetunió – 1960-ban kezdte meg a világ egyik legnagyobb kőolajvezeték-rendszerének építését. Az első szakaszt 15 éve adták át Magyarországon. A vezetékben azóta 30 millió tonna olajat szállítottak hazánkba. Időközben megépült az olajvezeték második ága, amely öt esztendő alatt szállított ugyanennyi olajat. (Pártélet 1978/1. sz.)

* * *

Új kulturális létesítmény kezdte meg működését ez év elején: elkészült a *diósgyőri Vasas Művelődési Központ*. Az új létesítmény a Diósgyőri Gépgyár 30 ezer munkásán kívül Miskolc III. kerülete mintegy 140 ezer lakosának kulturális igényeit is kielégíti. (Pártélet 1978/1. sz.)

* * *

Harminc esztendeje, 1948 március 25-én államosították Magyarországon a száznál több munkást foglalkoztató üzemeket. (Pártélet 1978/3. sz.)